

vi maae tage dem, hvor vi snarest kunne faae dem og stole paa, at de blive færdisge i rette Tid og ere, som de skulle være, og tillige stole paa, at Landets Borgere kunne bære Offeret. Talen om Uerlighed holder altsaa paa ingen Maade Stik, og navnlig ikke, naar der er Spørgsmaal om Skibet, som kan blive langt snarere færdigt i Udlandet end her. Nu vil jeg tillade mig at henvende mig til den ærede Minister, og da jeg er fuldkommen overbevist om, at han sætter langt mere Priis paa Marinen end paa sig selv, er jeg ogsaa overbevist om, at han ikke vil tage mig det ilde op, men tvertimod i Marinens Interesse takke mig for, at jeg udtaler mig varmt imod ham. Vi seile ganske sikkert ude paa den vilde Sø, nok med Styrmand, men uden Commando. For det Første vil jeg tillade mig at dvæle et Øieblik ved den Uoverensstemmelse, som findes imellem den ærede Minister og ærede Medlemmer af Marinen, der her ere tilstede. Det ærede Medlem, der sidst talte, anbefalede ret meget at tage det under Nr. 43 stillede Forslag, som han troede, at Ministeren ikke kunde have meget imod, men den ærede Minister sagde for et Øieblik siden, at Forslaget under Nr. 43 kunde han paa ingen Maade bruge. Den ærede Minister og de andre ærede Herrer og Marinebestyrelsen have altid sagt: lad os bygge tre Skibe, ellers gaaer Bærftet tilgrunde; men nu sige de Herrer, lad os bygge et stort Pantsereskib med al Kraft, det kommer nu an paa, hvad vi skulle stole paa. Den ærede sidste Taler siger nu, det er det Bedste at faae et Skib fra Udlandet, men sagde før: lad os tage en dristig Beslutning og begynde paa et stort Skib her; men jeg kalder det en dristig Beslutning til en langsom Handling, naar man vil bruge 3 1/2 Aar til at bygge et Pantsereskib. Og naar han siger, at det er det Bedste at faae det fra Udlandet, hvorfor har han da ikke stillet et Forslag frem i denne Henseende, da han dog vidste, at han vilde have faaet Støtte fra en Deel Medlemmer i Udvalget. Den ærede Minister siger, at hvad han har foreslaaet, først er kommet frem i det sidste Øieblik, og at han har indbragt det samme Dag som han fik det; den store Overveielse har altsaa ikke stort

at betyde. Han siger, at det, som han foreslaaer, er det Næstbedste, og han taler, saavidt jeg har forstaaet ham, for det, hvorfor jeg har ført Ordet, men han siger, det er Gæder, der maae foreslaae det. Jeg skal svare paa den ærede Ministers Opfordring. Jeg skal foreslaae det, og jeg tvivler ikke om, at naar det ærede Thing har den Overbeviisning, at det er det Rette, vil det gaae med det Forslag, fordi det vil sætte Realiteten høiere end Formen, og ikke negte at bevilge, hvad der er nødvendigt til Landets Bælfærd, men gaae ud fra, at det burde Ministeren have foreslaaet Thinget at bevilge. Men nu kommer der endnu en Bausfæltighed, den høitærede Minister siger, at der er indsendt Tilbud fra Udlandet, og at de ere meddeelte Udvalget confidentialt. Jeg siger dertil, at jeg kan bedømme ligesaa godt som Andre og ligesaa godt som Ministeren, om det er rigtigt at have Skibet under Bygning i 3 1/2 Aar, naar man vil kunne faae det paa 18 Maaneder; men jeg kan ikke sige, at det og det Skib er det bedste. Der har jeg imidlertid unægtelig det Haab, at ligesom Ministeren har sagt, at han vil være villig til at modtage det Pantsereskib, som vi maatte foreslaae at bygge, og Thinget vil bevilge, saaledes vil han ogsaa være saa velvillig at sige mig, om det Skib, jeg foreslaaer, er det bedste. Det er altsaa sikkert, at jeg skal komme med et Forslag i den Retning, og jeg haaber, at det skal blive vedtaget. Af store politiske Grunde kan jeg stemme for, at vi anskaffe et saadant Skib, men jeg kan som sagt ikke hævde det enkelte Skib med den Styrke som den ærede Minister. I det jeg altsaa paa det Bestemteste erklærer, at jeg vil stille et Uendningsforslag til tredie Behandling, haaber jeg at erholde den høitærede Ministers Vejledning til at stille det i Enkeltighederne saa godt som det kan stilles, og at Thinget vil slutte sig dertil. Jeg skal endnu udtale min største Beklagelse over, at det ikke er Ministeren, der efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra endeel Medlemmer af Udvalget, og navnlig kan jeg sige fra de Medlemmer, der have behandlet Marinens Sager, og et af de ærede Medlemmer af Marinen, som her er tilstede — at det ikke er den ærede Minister, der